

Dosarul nr.2ra-1768/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (judecătorul: M. Țurcan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de Eugeniu Nazaria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Nazaria împotriva Agenției „Moldsilva”, intervenient accesoriu Sergiu Cavcaliuc cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, obligarea încheierii unui nou contract de muncă pe durată nedeterminată, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Agenția „Moldsilva”, casată hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și pronunțată o nouă hotărâre,

constată:

La 22 mai 2017 Eugeniu Nazaria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Moldsilva”, intervenient accesoriu Sergiu Cavcaliuc cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, obligarea încheierii unui nou contract de muncă pe durată nedeterminată, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat, că prin ordinul nr. 13 din 10 martie 2005 emis de Agenția „Moldsilva” a fost angajat la lucru în funcția de director al Întreprinderii de Stat silvo-cinegetice Strășeni, concomitent a fost încheiat contractul individual de muncă nr.4 din 10 martie 2005, pe un termen de 3 ani.

În anul 2008, a încheiat un nou contract individual de muncă nr.3a din 11 martie 2008, care ulterior prin acordul adițional al părților nr.3a-3 din 20 noiembrie 2012 a fost prelungit până la 11 martie 2017.

Eugeniu Nazaria a menționat că, fiind informat la 14 februarie 2017 de către Agenția „Moldsilva” referitor la faptul, că termenul contractului individual de muncă expiră la 11 martie 2017, la 28 februarie 2017 a înregistrat la agenție cerere cu nr. AM 01/489 și ulterior la 10 martie 2017 cu nr. AM 01/575 prin care a solicitat prelungirea contractului individual de muncă.

La 10 martie 2017, de către pârât Agenția „Moldsilva” i-a fost adus la cunoștință

ordinul nr.25 de încetare a contractului individual de muncă și ordinul nr.26 din 10 martie 2017 „cu privire la crearea comisiei de transmitere-predare”.

Cu ordinul în cauză nu este de acord, îl consideră neîntemeiat și ilegal.

Consideră că, prin acțiunile ilegale Agenția „Moldsilva” i-a provocat pagube materiale și morale, totodată i-a fost lezată onoarea și demnitatea profesională, fiind înjosit în fața colegilor de serviciu, a prietenilor și rudelor.

A reținut că cererea prealabilă nr. AM 01/724 din 03 aprilie 2017 depusă la agenție a fost respinsă neîntemeiat.

Reclamantul Eugeniu Nazaria a solicitat, anularea ordinului nr.25 din 10 martie 2017, restabilirea în funcția de director al Întreprinderii de Stat silvo-cinegetice Strășeni din 10 martie 2017, obligarea încheierii unui nou contract de muncă pe durată nedeterminată, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral în mărime 500 000 de lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

La 02 octombrie 2017 Eugeniu Nazaria a depus cererea prin care a solicitat suplimentar, anularea ordinului nr.25 din 10 martie 2017, restabilirea la lucru în funcția de director al Întreprinderii de Stat silvo-cinegetice Strășeni din 10 martie 2017, obligarea încheierii unui nou contract de muncă pe durată nedeterminată, încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la muncă în sumă de 79 182,70 lei, încasarea prejudiciului material în sumă de 1 487,37 lei, repararea prejudiciului moral în mărime 500 000 de lei, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară din 18 iulie 2017, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu, Cavaliuc Sergiu (director Întreprinderii Silvo-Cinegetică ”Strășeni”).

Prin hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu central a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Nazaria.

S-a anulat ca fiind ilegal ordinul nr. 25 personal din 10 martie 2017 a Agenției „Moldsilva”, prin care s-a încetat, începând cu 11 martie 2017, relațiile de muncă cu Eugeniu Nazaria din funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”, în baza contractului individual de muncă nr. 3a din 11 martie 2008.

S-a restabilit Eugeniu Nazaria în funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”, începând cu 11 martie 2017.

S-a obligat Agenția „Moldsilva” să încheie cu Eugeniu Nazaria un nou contract de muncă cu durată nedeterminată.

S-a încasat din contul Agenției „Moldsilva” în beneficiul lui Eugeniu Nazaria salariul mediu pentru toată perioada de lipsă forțată de la muncă începând cu 11 martie 2017 și până la 31 octombrie 2017, pentru perioada de 7 luni și 20 zile, în mărime de 90 319,61 lei.

S-a încasat din contul Agenției „Moldsilva” în beneficiul lui Eugeniu Nazaria prejudiciul moral în sumă de 11 7 80,83 lei. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 07 noiembrie 2017 Agenția „Moldsilva” a depus apel împotriva hotărârii din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediu central.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Agenția „Moldsilva”, casată hotărârea din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul central și pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea

de chemare în judecată depusă de Eugeniu Nazaria a fost respinsă.

În susținerea poziției sale instanța de apel a menționat că instanța de fond eronat a aplicat normele de drept material, iar concluziile expuse nu corespund circumstanțelor cauzei confirmate prin probele anexate.

Instanța de apel a relatat că, concluziile instanței de fond contravin probelor administrate în cadrul judecării pricinii și a menționat despre obligația ambelor părți de a dovedi circumstanțele pe care le invocă drept temei a pretențiilor și obiecțiilor sale.

Totodată, a menționat că, instanța de fond pripit și eronat a concluzionat în speță referitor la ilegalitatea ordinului nr. 25 personal din 10 martie 2017.

La 05 iunie 2018 Eugeniu Nazaria a declarat recurs împotriva deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, recurentul a reiterat că instanța de apel nu a aplicat prevederile art.1 al.5 Legii nr.173 din 06 iulie 1994 privind modul de publicare și intrare în vigoare a actelor oficiale.

Recurentul Eugeniu Nazaria consideră că acest fapt a dus la neaplicarea Legii nr.52 din 01 iunie 2016.

A mai reținut, că prin decizia emisă i-a fost încălcat dreptul constituțional garantat de art. 43, care prevede că orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condițiile echitabile și satisfăcătoare de muncă, precum și la protecția împotriva șomajului.

Recurentul Eugeniu Nazaria a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 27 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 05 iunie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Eugeniu Nazaria în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Nazaria este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel,

iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Eugeniu Nazaria, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de Eugeniu Nazaria, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean